

8/2/15

הדרכה ב(שביל)י - שרי אדלשטיין

"When you're down and troubled
And you need some loving care
And nothing, nothing is going right
Close your eyes and think of me
And soon i will be there
To brighten up even your darkest night"

שירה של קרול קינג- עלה לפתע בדעתי כשחשבתי לכתוב משהו על נושא ההדרכה.
לצד זאת כמה נושאים- ה-דרכה-ה - דרך? אולי היה כדאי לשים אחרי זה שלוש נקודות...כי יש לזה המשך.

העיסוק בנושא של ההכוונה - הדרכה- כסוג של מצפן.
אך מהו אותו מצפן? האם הוא המבנה הפסיכי של זה הבא לדבר? האם הוא הסימפטום שלו(ה)?
הטקסט? ואולי, כנראה שלושתם .

כדי לקרוא נדרש ידע, אך כפי שכתב מילר ב-"לא מודע והגוף המדבר"- כדאי גם לדעת להפריד עצמך ממנו.

זה שפוגש את זה הבא לדבר הוא תמיד עם גוף - מה שהופך אותו לבעל איווי לא טהור בבואו למפגש האנליטי. ועל כן מועד להיתקלות - שכפילוסוף יכול היה להימנע ממנה.

במקום הזה של התקלות בממשי של השיח - יש את המבואות הסתומים שבהם יש צורך באחר.
- זה מעניין כיצד ליצור - הדרכה שהיא גם הסטה מהמשעול של המובן מאליו. כיצד ליצור את הבקיעים של הדחף בדמיוני המשותף של הסמלי? ובכן יש בכך מן הלא טהור- איזה גור(מ)זל.
זה להדרכה.

אך כיצד גם ניתן להחזיר לעבודה את מה שעלול להראות כהפלה של (עובר) בשורוק ובחולם האנליזה?

הקריאה של אריק לורן להיות מודרך על ידי שני מדריכים היא אחת התשובות. הקשר לאסכולה היא תשובה נוספת.

שרי אדלשטיין

[Enviar por correo electrónico](#)[Escribe un blog](#)[Compartir con Twitter](#)[Compartir con Facebook](#)[Compartir en Pinterest](#)